

Det moralske mod til at være suveræn og god International Fredskoalition møde #137 den 16. januar 2026.

Ikke korrekturlæst

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Tak. Jeg vil gerne hilse på jer alle. Naturligvis har situationen endnu ikke ændret sig væsentligt efter vores meget vigtige diskussion i mandags, hvor vi holdt et ekstraordinært møde i *EIR* for at reflektere over, at verden er gået ind i en ny fase, hvor det nu åbent er »magt giver ret«, og international ret er begravet. Det er fortsat den grundlæggende trussel og dimension i den strategiske situation.

I de sidste par dage har verden imidlertid været meget usikker med hensyn til udsigten til et nyt amerikansk-israelsk fælles eller separat angreb på Iran. For omkring to dage siden så det ud til, at denne mulighed var ved at blive en realitet. Det ville naturligvis have haft uforudsigelige konsekvenser. Hele situationen var blevet forberedt; først var der angiveligt demonstrationer i Iran mod de økonomiske forhold, for på grund af sanktioner er inflationen naturligvis et stort problem. Den generelle økonomiske situation er meget dårlig. Der var en hel række modstridende rapporter. Nogle sagde: »Nej, hele situationen er rolig.« Nogle medier sagde: »Nej, det er masserne på gaden.« Derefter blev internettet lukket ned. Under alle omstændigheder ser situationen nu ud til at have stilnet sig lidt, og det fremgår, at den iranske regering tilsyneladende var i stand til at afværge en overhængende fare. Af en eller anden grund, som vi også må undersøge nærmere, var der både en indrømmelse fra den tidligere chef for CIA, Pompeo, samt en artikel i *Jerusalem Post*, om at

demonstrationerne var massivt infiltreret af CIA og Mossad. Det hjalp på en eller anden måde den anden side med at samle iranerne om flaget til fordel for regeringen. På et tidspunkt erklærede præsident Trump, at drabene var stoppet, eller at regeringen havde forsikret, at der ikke ville være flere drab, og at der derfor ikke var behov for at gribe ind.

Dette er en utrolig historie, for hvis der igen fremlægges beviser for, at der var tale om en udenlandsk efterretningstjeneste-støttet indsats for at ændre regimet eller skabe så megen uro, at det amerikanske militærangreb i den afsluttende fase ikke kun ville have halshugget den iranske regering, men muligvis også have ført til en fuldstændig opsplitning af Iran i forskellige stykker, som det skete i Syrien. Men så kom der en intervention fra flere lande i regionen, der tilsyneladende også appellerede til USA om ikke at gøre det, fordi de tydeligvis frygtede, at en opsplitning af Iran ville være skadelig for deres egen sikkerhed i hele regionen. Desuden var det klart, at Iran ville være i stand til at afskære Hormuz-strædet og dermed blokere en meget vigtig procentdel af den olie, der passerer gennem Golfen via Hormuz-strædet, hvilket ville skabe et absolut forfærdeligt chok i verdensøkonomien.

På nuværende tidspunkt ser det ud til, at hele operationen er blevet afblæst. Jeg mener dog ikke, at det er berettiget at slukke for alarmen endnu, for samtidig kom der oplysninger om, at *USS Abraham Lincoln* var blevet sendt fra Det Sydkinesiske Hav i retning af Sydvestasien. Den militære løsning er altså stadig en mulighed. Men det var en ekstremt farlig situation, som forhåbentlig er blevet undgået.

De andre vigtige situationer er stadig aktuelle, såsom præsident Trumps påstand om, at han ønsker at »eje« Grønland, ikke blot militært eller ved at købe det, men at eje det, hvilket er en utrolig formulering. Dette har dog allerede haft absolut ødelæggende konsekvenser, således at selv lederen af Chatham House, direktøren for Royal Institute for

International Affairs, Bronwen Maddox, har udtalt, at Trump har iværksat det, hun kalder en revolution. Jeg vil hellere kalde det en kontrarevolution, fordi hun sagde, at Trump i anledning af 250-årsdagen for den amerikanske revolution har opgivet princippet om, at regeringen skal være ansvarlig over for borgerne, og at han grundlæggende har afvist dette princip fuldstændigt. Desuden sidestiller hun Kina og USA som Europas fjender, hvilket jeg også synes er et *novum* [ph], og der er naturligvis mange andre stemmer, herunder Mette Frederiksen, Danmarks statsminister, og den polske premierminister Tusk, der advarer om, at en militær operation i Grønland vil betyde NATO's undergang. Det er klart, at NATO's undergang allerede er ved at indtræde, for hvis der seriøst overvejes, at nogle NATO-medlemmer skal forsvare sig mod en militær trussel fra et andet NATO-medlem – i dette tilfælde det mest magtfulde – er det et tegn på tiden. Dette understreges af, at europæerne netop har sendt 40 soldater, hvilket ikke er mange, men omkring 15 franskmænd, 13 tyskere, 1 nordmand, 1 dansker og en kombination af sådanne personer, der angiveligt skal undersøge truslerne mod Grønland fra Kina og Rusland, som før hele denne konflikt brød ud på denne måde for nylig, ikke udgjorde nogen som helst trussel. Hvis Rusland og Kina forfølger deres interesser i den arktiske rute, er det ikke en trussel mod Grønland. Det er deres fulde ret at befinde sig i internationale farvande.

Situationen er imidlertid meget alvorlig, og det blev også udtrykt ganske eksplicit af præsident Putin, der modtog 30 nye ambassadører, som fik deres nye akkreditering. Han sagde, at den strategiske situation er blevet alvorligt forværret, og han henviste også til det samme emne, som vi havde diskuteret mandag, nemlig at hvis folkerettens principper erstattes af tanken om, at »magt giver ret«, så befinder vi os i en situation med jungleloven.

Jeg vil også nævne, at der er sket nogle ændringer i Ukraine. Det er nok for tidligt at karakterisere dem fuldstændigt, men

det er bemærkelsesværdigt, at netop kansler Merz, der har været meget klar i målet om, at Rusland skal lide et strategisk nederlag, nu siger, at man måske bør tale med Rusland. Måske bør EU's politik over for Rusland være mere afbalanceret. Det er tidligere blevet sagt af Macron og også af premierminister Meloni, så der synes at være en diskussion i disse kredse om, at det måske er uundgåeligt at føre en dialog med Rusland. Situationen på stedet er sådan, at Ruslands nylige militære angreb på Ukraine, herunder på våbenfabrikken og flyfabrikken nær Lviv i det vestlige Ukraine, hvor også F-16- og MiG-29-fly reparerer. Der var en langdistance-dronfabrik, som blev stort set ødelagt. Men også Ukraines energinet er alvorligt beskadiget. Zelenskyy erklærede en energikrise for Ukraine, men især for Kiev, og dette ved temperaturer på -20 °C. Situationen er altså ret alvorlig, og det er tydeligt, at Den Europæiske Union eller koalitionen af villige ikke er i stand til eller villige til eller hvad det nu er at afhjælpe det. Så måske er der en nytænkning om, at krigen ikke kan vindes. Hvad det vil føre til, må vi se. Men under alle omstændigheder tog Merz også endnu et, forhåbentlig ikke det sidste, men et første skridt i retning af at erkende tidligere fejltagelser, og det er, at han både i Indien og ved en begivenhed i Tyskland sagde, at det var en alvorlig fejltagelse for Tyskland at udfase atomkraft. Det har endnu ikke ført til, at han har afhjulpet det ved at genindføre atomkraft, men det er i det mindste en indrømmelse af en fejltagelse i fortiden.

Det er også bemærkelsesværdigt, at den tyske højesteret i Karlsruhe har afsagt en dom, hvor de nu har »en høj sandsynlighed, meget sandsynligt, meget stærke beviser« for, at Nord Stream [eksplosionen] blev begået af en fremmed magt med hjælp fra deres efterretningstjenester. De nævner ikke navne, men omstændighederne gør det meget klart, hvad det henviser til. Det ville også være en del af en diskussion om, at der måske er behov for en politikændring, fordi den tyske økonomi, ligesom de andre europæiske økonomier, er i frit

fald. Der er ødelæggende konsekvenser for det sociale system i Tyskland, Frankrig og andre steder.

Situationen i Venezuela, bare for kort at nævne det, ser det foreløbig ud til, at Trump-administrationen er tilfreds med at forsøge at tvinge den stadig siddende regering i Venezuela under Delcy Rodríguez til at samarbejde om olieudvindingen. Men selv de amerikanske olieselskaber siger, at det ikke er så let bare at gå ind og investere og derefter udvinde olie, fordi forholdene er ekstremt vanskelige. Så det er en komplikation, men det ser ud til, at CIA-chefen Ratcliffe i øjeblikket er i Caracas for at tale med regeringen. Så det er stadig et åbent spørgsmål, hvor det vil føre hen.

Jeg synes, vi skal se på, hvad vi opnåede i mandags, som jeg synes var en meget rettidig og presserende intervention, hvor vi var i stand til at samle meget højtstående talere fra USA, Kina, Rusland, Guyana, Tyskland, Frankrig, Schweiz, Mexico og Sydafrika. Disse personer besluttede grundlæggende at udarbejde noget, der kaldes Erklæringen af 12. januar, som er blevet skrevet og nu er ude til endelige ændringer af paneldeltagerne, og vi håber, at svarene kommer i dag eller i morgen, så vi derefter kan tage forhandlingerne fra denne diskussion med videre til en forhåbentlig hidtil uset mobilisering. Ideen var, at vi dannede en politisk aktionsgruppe, hvilket skete mandag. Vi ønsker på den ene side at kræve, at regeringerne straks vender tilbage til folkeretten. Vi vil henvende os til alle regeringer på kloden med dette krav. Vi ønsker også at opbygge en international civilsamfundsorganisation, for det er helt klart, at når man har en strategisk krise, hvor institutionerne har svigtet, er regeringerne ikke i stand til at stoppe folkemordet, de er ikke i stand til at få disse kriser under kontrol. Det er helt klart, at vi har brug for noget nyt. Vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, og det kan kun blive en realitet, hvis vi får en meget højere grad af mobilisering af verdensborgere, for republikker fungerer kun, hvis man har

statsborgere, der kræver, at regeringerne overholder deres ansvar. Vi står over for opgaven at skabe en sådan international bevægelse af statsborgere med sloganet »Verdensborgere i verden, foren jer!« Det er noget, vi bør diskutere i dag; hvordan vi skal gå videre, og alle forslag fra deltagerne i dag er meget velkomne. Og det er det, vi bør diskutere.

Bemærkninger under diskussionen:

Først og fremmest er jeg meget glad for de mange konkrete forslag, som paneldeltagerne kom med i dag, og som jeg mener bør overvejes nøje. Til at begynde med præsident Ramotar, hvis hovedpointe var, at vi bør fokusere på at bekæmpe krig og fredsspørgsmålet og ikke så meget på økonomien. Jeg synes, det kræver en diskussion, for vi har sagt i Schiller-instituttet, men også i IPC, at vi ikke kun vil diskutere, hvordan vi kan undgå faren ved at gøre flere mennesker opmærksomme på det Damoklessværd, der hænger over hele civilisationen, men at vi også vil diskutere løsninger som Oasis-planen, Beringstrædet Tunnellen og World Land-Bridge. Med andre ord at give folk en fornemmelse af, at ... for en tid siden var der i Europa ordet »TINA«, og TINA blev brugt meget af Merkel; det betyder »der er ingen alternativer« til den nuværende politik. Det skulle få folk til at føle sig magtesløse og tænke, at der ikke er noget, man kan gøre, fordi det kun er folk i regeringen, der fortæller, hvilke muligheder der findes. Vi har hele tiden sagt med eftertryk: »Nej, hvis der er en systemisk fejl i systemet, så skal man være i stand til at udvikle et alternativ.« Og alternativet er helt klart, at man kunne vende tilbage til forslagene fra Franklin D. Roosevelt, der ønskede at skabe et nyt Bretton Woods-system, som eftertrykkeligt skulle skabe en kreditmekanisme til investering i den industrielle udvikling i det globale Syd og dermed overvinde kolonialismen. Som vi ved, skete dette ikke, fordi Roosevelt døde på et uheldigt tidspunkt, og Truman og Churchill sørgede for, at den del af Bretton Woods-systemet blev fjernet. Derfor

siger mange mennesker i det globale Syd, når man nævner Bretton Woods: »Åh nej, det vil vi ikke have, for det var en fortsættelse af kolonialismen.« Og det var det også.

Men jeg tror, at den analyse, vi har fremført hele tiden, er, at årsagen til krigen er det nuværende finansielle systems sammenbrud, og man kan se, at jo tættere vi kommer på en ny eksplosion af den globale boble på 2 billioner dollars i ubetalelig gæld, jo mere desperate bliver tiltagene for at knuse alle alternative ideer. Så jeg vil foreslå, præsident Ramotar, at vi måske kan diskutere dette lidt i denne diskussion eller en anden, at for at undgå krig er det efter min mening meget vigtigt, at ideen om et alternativ lægges på bordet. Kongresmedlem Huerta fremsatte i sin præsentation mandag flere konkrete forslag, der falder sammen med Schiller Instituttets politikker, såsom korridorer, der forbinder alle kontinenter for at bringe infrastruktur til de fjerneste hjørner af verden.

Så jeg vil argumentere for, at vi inkluderer det økonomiske spørgsmål, men du er velkommen til at modsige mit argument.

Jeg mener også, at det praktiske spørgsmål, som jeg ser, er, at når vi først har procedurerne, erklæringen med de endelige aftaler fra alle paneldeltagere – som ikke vil være en bibel, som I ved. Det vil blot være et udgangspunkt for at komme i gang, for vi vil forhåbentlig udarbejde mange andre erklæringer, mange programmatiskke løsninger. Men jeg mener, at denne erklæring var ment som udgangspunkt for at komme i gang med at opbygge dette internationale civilsamfund.

Jeg er også meget glad for det, professor Bissio sagde om Bandung-ånden, for det er noget, vi har levet med i et halvt århundrede, virkelig. Hele min afdøde mands, Lyndon LaRouche, indsats gik ud på at samarbejde med Den Uafhængige Bevægelse om at foreslå en international udviklingsbank, der skulle erstatte IMF allerede i 1975, i tråd med ånden fra Bandung-konferencen. I betragtning af at der med BRICS-landene og SCO

og mange andre organisationer er et miljø. Hvis I husker det, var det især Dr. Pandor, der mandag sagde, at vi virkelig bør henvende os især til organisationerne i det globale Syd for at være en stemme i det. Jeg har i lang tid argumenteret for, at hvis man ser på den nuværende strategiske konstellation af kræfter, er den eneste faktor, der efter min mening kan gøre en forskel, hvis vi er i stand til at give landene i det globale Syd og det globale flertal en meget stærkere stemme, der kan høres, også i Nord, hvis vi har en chance for at vippe balancen i retning af ideen om én menneskehed. Så jeg mener, at samarbejdet med Den Uafhængige Bevægelse og de forskellige organisationer i det globale Syd er en absolut prioritet. Jeg kan sige, at de to ungdomskonferencer, vi havde i november og december, viste et stort potentiale for, at hvis man får unge mennesker og ungdomsorganisationer fra det globale Syd involveret, kan det være den absolut afgørende forandring. Så dette er mine indledende svar på det, der er blevet sagt indtil nu.

[senere i diskussionen] Da vi sandsynligvis går over til diskussionen med deltagerne, vil jeg gerne sige, at mit forslag er, at vi meget hurtigt går i gang med at oprette en ny international hjemmeside, der kan fungere som platform. Sandsynligvis bør alle deltagere i denne proces indtil videre komme med forslag til udbredelse, så vi kan få sat gang i næste trin i diskussionen så hurtigt som muligt og forhåbentlig meget hurtigt nå frem til nogle konkrete forslag, både til at henvende os til regeringerne og til at opbygge civilsamfundet. Jeg synes, at disse to ting bør foregå parallelt. Det er mit forslag. Måske kan vi have det klar til brug allerede næste fredag.

[igen senere i diskussionen] Jeg vil gerne svare John. Tanken om, at en global atomkrig ikke er mulig på grund af eksistensen af atomvåben, ville, hvis det var tilfældet, få mig til at sove meget bedre, end jeg nogle gange gør. For den ensartede holdning, som både politikere og militæret har til

en taktisk atomkrig, der kan vindes, bør virkelig vække bekymring hos alle. Der var en udtalelse fra den tidligere admiral Thomas Buchanan i slutningen af 1994 på et møde i CSIS i Washington, hvor han holdt en lang tale, som vi angreb på det tidspunkt. Han sagde, at en taktisk atomkrig helt sikkert kan vindes af USA, så længe de sikrer sig, at de efterfølgende har nok atomvåben til at bevare en dominerende position i verden. Det er aldrig blevet kritiseret af nogen af de officielle militære ledere siden da, siden Trump-administrationen. Så jeg er meget nervøs for, om den opfattelse har ændret sig. Er tanken om, at man kan føre en atomkrig, stadig en del af billedet? Præsident Biden indfrie ikke sit valgløfte om, at USA ville indgå en aftale om ikke at være den første til at bruge atomvåben, så muligheden for, at USA vil være den første til at bruge atomvåben, er stadig i luften. Så vidt jeg ved, har præsident Trump heller ikke afvist det.

I betragtning af at der er mange af disse situationer, udløber ikke kun den nye START-traktat, men vi har også truslen om, at der i år vil blive installeret amerikanske mellemdistancemissiler i Tyskland. Det kan ske når som helst; i denne måned, næste måned eller flere måneder senere. Men det vil være missiler med nuklear kapacitet, der har en rækkevidde på op til 2700 km ind på russisk territorium. Der har været mange udtalelser fra Rusland om, at Tyskland vil blive et mål, så snart disse våben ankommer. Det er Damokles' sværd, der også hænger over os, og som offentligheden i Tyskland ikke reagerer på som en umiddelbar fare for Tysklands eksistens. Jeg vil bare sige det, og jeg kan kun igen citere, hvad professor Ted Postol og Steven Starr har sagt mange gange i vores programmer. Når man først har brugt ét atomvåben, er det næsten 100 % sikkert, at alle våben vil blive brugt. Det betyder slutningen på den menneskelige civilisations eksistens. Så jeg ville bare understrege det, fordi faren er meget større, end man skulle tro.

Afsluttende bemærkninger:

Jeg kan virkelig mærke energien i dette møde. Så mange mennesker har forslag og ønsker at gøre noget. Jeg tror, vi vil kanalisere alt det – kongresmedlem Huerta har foreslået at oprette teams, der skal tage sig af de forskellige emner. Jeg tror, at den formodede eller tilsyneladende konflikt om, hvorvidt vi kun skal fokusere på fred, eller om vi også skal fokusere på at afhjælpe krigsfaren i form af udvikling, slet ikke er en modsætning. Jeg tror, der vil være mennesker, der helt naturligt vil sige, at vi ønsker at fokusere på spørgsmålet om at undgå krig, nedrustning, FN-pagten, alt hvad der har at gøre med spørgsmålet om at opretholde eller genindføre spørgsmålet om international ret, FN-pagten, de fem principper for fredelig sameksistens og så videre. Og andre mennesker vil føle, at deres nytte ligger i de andre teams, herunder at hjælpe med at samle alt dette. Jeg tror, vi har forpligtet os til at oprette denne hjemmeside. Jeg må først tale med vores tekniske folk for at se, hvor hurtigt de tror, det kan gøres. Jeg har endnu ikke konsulteret dem; jeg ved ikke, hvor svært det er at oprette den på en sådan måde, at den kan bruges til de mange opgaver, vi planlægger at udføre. Men jeg tror, vi vil gøre det så hurtigt som muligt.

Derefter vil vi allerede have organiseret materiale til alle, der ønsker at komme i gang. Vi vil have alle talerne fra mandagens nødseminar trykt i næste uges udgave af *Executive Intelligence Review*, altså de elleve taler. Jeg har genlæst dem alle, og de udgør en ekstraordinær vurdering af den nuværende strategiske situation, som bør uddeles som en manual til alle. For den viser, at der er en lignende bekymring hos forskellige mennesker fra hele verden. Så der vil være *EIR*-listen over taler; så vil vi have erklæringen klar; jeg tror, at vi sandsynligvis kan færdiggøre den i løbet af weekenden. Vi har en pressemeddelelse om det hele, hvilket er den korteste måde at nå ud på. Vi har allerede den tre timer lange video fra mandag, og vi er i gang med at producere en kortere

version, fordi ikke alle ønsker at se tre timer i starten. Det skal være en slags teaser for folk, men måske en halv times eller en times video.

For at svare personen fra Nigeria vil jeg også gerne understrege, at vi virkelig bør fokusere meget på at få unge mennesker over hele verden til at være en del af dette initiativ fra starten. Årsagen er, at det, der står på spil, er menneskehedens fremtid. Ifølge universets love er det de unge, der vil arve fremtiden, og hvis vi ikke sikrer, at de får en fremtid, vil de blive snydt for alt. Derfor har de en grundlæggende interesse i at være interesserede i, hvad vi laver her.

Jeg tror, det er alt, hvad jeg kan sige, så hvis du vil være frivillig i dette arbejde, skal du straks kontakte Anastasia. Vi har brug for hjælp; mennesker, der har kompetencer inden for sociale medier, hjemmesider, distribution af materiale eller enhver form for opsøgende arbejde eller organisering. Mennesker, der kan hjælpe med at sikre, at vi når ud til alle organisationer på kloden, som vi bør kontakte. Det kræver mere energi og kapacitet, end vi hver især har, så send os jeres frivillige forslag til, hvor mange timer om ugen I kan hjælpe, eller hvad I specifikt kan hjælpe med. Jeg tror, at hvis vi gør alt det, kan vi få en eksplosion af internationale organisationer, for behovet for, at vi handler nu, er blevet helt klart i denne diskussion. Så det var mine ord til sidst.